

РЕШЕНИЕ

№ 109

гр. Кюстендил, 16.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – КЮСТЕНДИЛ, V СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Пенка Н. Братанова

Членове: Мирослав М. Начев
Елисавета Г. Деянчева

при участието на секретаря Йорданка Хр. Неделчева
в присъствието на прокурора Е. Ив. П.
като разглежда докладваното от Пенка Н. Братанова Въззивно
административно наказателно дело № 20231500600437 по описа за 2023
година

Производството е по реда на част IV, глава XXI НПК- “Въззивно производство”.

С решение № 211/17.07.2023 г. на Кюстендилския районен съд по АНД № 1397/2022 г. по описа на същия съд подс.П. С. Д. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл.325, ал.1 НК- затова, че на 26 срещу 27.08.2021г. в гр.Кюстендил, ул.“Дондуков“ №59, на етажи 2 и 5 е извършил непристойни действия, грубо нарушаващи общественя ред и изразяващи се явно неуважение към обществото – престъпление по чл. 325, ал. 1 от НК. На основание чл.78 от НК е освободен от наказателна отговорност и му е наложено административно наказание „глоба“ в полза на държавата в размер на 2 000 лева. Със същата присъда съдът се е произнесъл по веществените доказателства, като е постановил връщане на велосипед м. „Drag“ на собственика му и е възложил разноските по делото на подс. Д..

Присъдата се обжалва от защитника на подс.Д.- адв.С. Л.. В същата са наведени подробни доводи за незаконосъобразност, неправилност и несправедливост на присъдата, както и за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Иска се тя да бъде отменена и вместо нея се постанови нова, с която подс. Д. бъде оправдан. Предявено е алтернативно искане за отмяна на присъдата и връщането ѝ за ново разглеждане от друг съдебен състав на КнРС.

Представителят на КнОП изразява становище пред въззивния съд за

неоснователност на въззивната жалба на подс. Д. и иска решението на КнРС да бъде потвърдено.

Защитникът на подс.Д.- адв.С. Л. поддържа жалбата си пред окръжния съд. Изтъква доводи за наличие на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, изразяващи се в: противоречивост в постановлението по чл.375 НПК, водещо до затруднение на защитата; допуснати нарушения при образуването на ДП; липса на предявяване на веществени доказателства; липса на заповед за задържане за 24 ч. на обвиняемия; протокол за претърсване, одобрен в нарушение на чл.161, ал.2 НПК. Изложени са и доводи за необоснованост на присъдата, изразяваща се в превратно тълкуване на събрания доказателствен материал, както и за неправилно приложение на материалния закон. Твърди се, че осъществените действия не покриват признаците на чл.325 НК. Пледира за оправдаване на подсъдимия.

Подсъдимият П. С. Д. поддържа пледоорията на защитника си и иска да бъде оправдан.

Кюстендилският окръжен съд, след цялостна проверка на фактическия и доказателствен материал, след неговото обсъждане както поотделно, така и в съвкупност, и при пределите, установени в чл.314 НПК и като съобрази релевираните във въззивната жалба оплаквания, доводите и възраженията на страните, намира същата за допустима, доколкото е предявена от надлежна страна в наказателния процес и в срока по чл.319 НПК. По същество е неоснователна по следните съображения:

Фактическата обстановка е подробно изяснена от КнРС. По делото са събрани в съответствие с процесуалния ред необходимия обем доказателства, имащи съществено значение за правилното му решаване. Доказателственият материал по делото, събран в хода на съд. следствие, е анализиран от първоинстанционния съд поотделно и в своята съвкупност. Той изяснява по несъмнен начин всички обстоятелства от съществено значение за правилното решаване на делото.

На първо място, при изложението на възприетите за установени факти, КнРС е съобразил и правилно анализирал доказателствената съвкупност, описвайки детайлно действията на подсъдимия, повода, началото и края на събитията, свързани със започналото блъскане по врата на апартамента на В. и К. и последващото поведение на Д.. Съдът е описал значението на събраните гласни и писмени доказателства, логично обосновавайки в коя част и защо ги кредитира, респективно- защо не им дава вяра в съответните части. Достатъчно място е отделено и на заключенията по СТЕ и СБЕ, с ясно отбелязване на причините, поради които същите са кредитирани. При аналитичната си дейност първата съдебна инстанция не само е изследвала значението на отделните доказателства, но ги е съпоставяла едно с друго и отчитайки връзката помежду им, е изградила убеждението си за тяхната достоверност.

На следващо място, въззивната инстанция при извършената проверка не откри нарушения на правилата за събиране на доказателства и коректното им оценяване, така както се твърди от защитата на подсъдимия. Напротив, всички изтъкнати възражения са били обсъдени от първостепенния съд, който им е дал убедителен и смислен отговор, позовавайки се на годността на

събраните доказателства и логическия им анализ. От доказателствената съвкупност по делото се установява следната фактическа обстановка, която изцяло се споделя и от въззивния съд:

Подс. Д. притежава апартамент находящ се в гр. К., ул. *****. В същата сграда на пети етаж живеела и св. К. В. М. К. (майка и дъщеря) и малолетното дете на В.. На 26.08.2021 г. към 21:00 часа семейството се намирало се намирало в апартаментата си, когато чули силни викове и удари по входната му врата. Св. В. през шпионката видяла съседа си – подс.Д. и без да отваря вратата, го попитала какво иска и защо удря вратата и креши. (Поводът за това му действие паркиран пред входа на блока автомобил, ползван от В.). Д. бил видян чрез шпионката и от св. К.. Той продължил да удря по вратата и на висок тон заявил, че ако не отвори, ще влезе вътре по друг начин и ще докара багер. Уплашена, св.В. позвънила на тел.112. През това време Д. отишъл до площадката между втори и трети етаж, където св. В. държала велосипеда си марка „DRAG“, модел „GRAND CANYON“; взел го го изхвърлил от прозорец на междустълбищна площадка на блока пред блоковото пространство. Този шум бил възприет от В., която погледнала през прозореца и видяла велосипеда си пред блока.

По повод сигнала на тел.112, на място дошли полицейските служители св. М.Г. и М. П.. Те видели хвърления велосипед, по който имало видимо щети. В. се показала от прозореца и им казала, че се страхува да слезе; хвърлила ключа от входната врата; а полицейските служители се качили на петия етаж. Тя им съобщила случилото си, при което те слезли до втория етаж и потропали на вратата на Д.. Последният се показал на вратата; бил видимо употребил алкохол и се държал неадекватно. При поискване на документ за самоличност, Д. им казал, „спокойно колеги“, бръкнал в чантичка, която била на рамото и извадил служебна карта, но я държал така, че Г. и П. не разчитали каква е тази карта, за което поискали пояснение. Д. казал, че е служител в МВР и я прибрал обратно, при което последните двама видели, че в чантичката му има огнестрелно оръжие – пистолет. Излезли навън и поискали съдействие от св.Д. Е., служител в РУ МВР - Кюстендил.

Последният дошъл на място, качил се до апартаментата на Д., поискал му лични документи, но такива не му били показани, след което слязъл при колегите си и съобщил на св. Р.Х.- дежурен при ОД МВР гр. Кюстендил. Започнали да чакат разследващ орган за извършване на оглед на велосипеда; по това време време Д. слязъл доброволно при тях и след проведен разговор се прибрал в апартаментата си.

Междувременно св. Х. уведомил за създалата си ситуация св. П.П.- дежурен при РДГП гр. Кюстендил, като последният решил да се намеси. Той, докато пътувал към апартаментата на Д., се свързал с него по телефон с цел да го успокои и да предотврати последващи агресивни действия от негова страна. По време на разговора обаче Д. прекъснал връзката и изключил мобилния си телефон.

След като пристигнал на място, св. П. бил уведомен, че Д. отказва да се легитимира с документ за самоличност, не съдейства на служителите на РУ на МВР Кюстендил и има в себе си огнестрелно оръжие - пистолет. Междувременно св. К. била слязла и след като написала обяснения за случая, се качила до петия етаж, съпроводжана от св.П., Г. и П., тъй като се

страхувала от Д.. При слизането си от петия етаж в поредност- св. П., а след него св.П. и св.Г., се чуло щракане от зареждане на огнестрелно оръжие, идващо от апартамента на Д.. Св.П. и Г. се прикрили на по-долното стълбище, като св. П. на висок глас започнал да го приканва да остави огнестрелното оръжие и да излезе. Д. излязъл пред вратата на апартамента, държащ в дясната си ръка огнестрелно оръжие - пистолет, който насочил към свидетелите П. и намиращия се на по-далечно разстояние на стълбището Г., дръпнал спусъка и петлото изщракало, но не се произвел изстрел, след което се прибрал обратно в апартамента.

Предвид ситуацията, присъстващите на място служители на РУ на МВР гр.Кюстендил се разположили така, че да наблюдават постоянно прозорците и входната врата на апартамента на Д.. Около полунощ, той включил мобилния си телефон. Безрезултатно св. П. по телефона го убеждавал да остави оръжието и да излезе.

За времето от 23.40 ч до 24,00 часа бил извършен и оглед на местопроизшествие, при който бил иззет посочения по- горе велосипед в присъствието на помените лица св.В. и Стоилков.

Вече след 24, 00 часа на място дошли и св. Б.М. и св.Б. О., служители на РУ на МВР гр. Кюстендил. Последният от личният си мобилен телефон се свързал с Д. и предвид познанството си с него, го убедил да остави оръжието, което последният сторил- отворил вратата, оставил пред нея огнестрелно оръжие, боен пистолет марка „ТТ“, кал.7,62x25мм с фабричен № ОВ3246 с пълнител, което св. О. взел и дал на свид. М.. Същото впоследствие било предадено в служба КОС при РУ МВР гр. Кюстендил. Д. бил изведен от дома си в 01, 30 часа.

На следващия ден следовател от ОСО при ОП- Кюстендил извършил процесуално следственото действие претърсване и изземване, започнало в 14,05 часа и завършило в 14, 40 ч. в дома на Д., който протокол е одобрен същия ден от КНРС с определение №128/27.08.2021 г.(вещи и забранени предмети не били открити).

За да стигне до описаната фактическа обстановка, първостепенният съд е събрал доказателствата, необходими за правилно решаване на делото. Направил е подробен и точен анализ на събрания по делото доказателствен материал, като са обмислени доказателствата както поотделно, така и в съвкупност. КНРС е провел пълен и подробен разпит на св.В., К., П., Г., П., Х., Е., С., Д., М., О., П., С., К., З., М., В.; едновременно с това е приобщил по надлежния процесуален ред- чл.281, ал.1, т.5 вр. ал.1, т.2 НПК показанията на св.Г., Е., П., К., С.; приел е назначените по делото СБЕ и СТЕ, назначил е допълнително СБЕ, изпълнена от в.л. Д. и П. относно годността на изследвания пистолет, предаден от Д.. Между показанията на тези свидетели не са налице съществени противоречия; първостепенният съд, след като е направил обстоен анализ на показанията на основните участници в събитието, изрично е посочил кои от тях кредитира, в коя част, както и в частите, на които не дава вяра; респ. мотивирано е посочил причините, поради които ги приема и включва в доказателствената съвкупност, респ. в тази насока е спазил изискванията на разп. на чл. 305, ал.3 НПК. Специално внимание е обърнато на пок. на св. К., които напълно противоречат на всички останали показания относно развитието на ситуацията през процесната вечер, като

КнРС е изтъкнал убедителни доводи относно причините , поради които не ги кредитира.

Същевременно мотивите на присъдата не сочат КнРС да е нарушил принципите на наказателния процес да изгради вътрешното си убеждение единствено и само върху доказателства, които са били събрани по надлежния процесуален ред- чл. 14, ал.1 НПК. Той нито е изопачил доказателствата, на които се е позовал, нито пък е игнорирал други, които би ползвала прокуратурата, доколкото пък от друга страна е длъжен да събира както уличаващи, така и оправдаващи доказателства- арг. от разп. на чл. 107, ал. 3 НПК. В този аспект упрекът към оценъчната дейност на съда, която е в съответствие с разпоредбата на чл.14 НПК е неоснователен. Анализираният от КнРС доказателствени източници, преценени и поотделно, и в съвкупност, навеждат на единствен, изключващ всякакво съмнение извод- че подс.Д. е осъществил състава на престъплението хулиганство.

Настоящата инстанция не споделя изтъкнатите в жалбата на на адв. Л. доводи за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Действително, в заключителната част на постановлението е обърната последователността на действията на обв. Д.; но това не нарушава правото му на защита, тъй като в обстоятелствената част на същото много подробно и последователно е описана тяхната поредност, с което е очерната рамката на обвинението. Пистолетът, който е употребен от страна на Д., е индивидуализиран със своите технически характеристики- л.4, абз.1 от постановлението и съвпада по описание с оръжието, предадено от негова страна и подробно описано в протокола за предаване на л.19 от ДП. Именно този пистолет е бил предмет на изследване на назначените по делото две съдебнобалистични експертизи, чиито заключения относно годността му да произвежда изстрели са категорични. Не се споделя довода за липсата на конкретизация в постановлението на естеството на отправяните към св. К. и В. заплахи- изрично е посочено, че същият е крещял, искал да се отвори, щял да докара багер и отправял заплахи за саморазправа. Липсата на посочване на мястото на изхвърляне на велосипеда на св. В. не е от съществено значение, доколкото в постановлението изрично е отбелязано, че велосипедът е изхвърлен от Д. при слизането му, след като спрял да тропа на вратата на В.. Действително, веществените доказателства- пистолета и велосипеда, не са предявени на Д. и на свидетелите, но това не представлява съществено нарушение на процесуалните правила, доколкото по делото няма спор че предмети с посоченото описание са били открити на местопроизшествието и са били предадени на разследващите органи по надлежния ред- чрез протокол за доброволно предаване на пистолета и чрез огледния протокол от 26.08.2021 г.(и доколкото по делото същите не са били изпратени на КнРС- липсва приемо-предавателен протокол от страна на деловодството на КнРС относно тяхното приемане).

Не се споделя и довода за образуване на ДП в нарушение на чл.212, ал.2 НПК. В случая полицейските органи са действали по постъпило съобщение за нарушение на обществения ред, подадено по тел.112, на което е било реагирано веднага и именно по този повод са се предприели описаните по- горе действия. Първото действие по разследването е в условията на неотложност по смисъла на чл.212, ал.2 НПК- съставянето на протокол за

оглед на местопроизшествие от 26.08.2021 г., което действие е започнало в 23: 40 часа и е завършило в 24:00 и което е било във връзка с изхвърления велосипед (деяние, квалифицирано първоначално по чл.216 от НК). В този аспект липсата на повдигнато обвинение срещу Д. не представлява нарушение на процесуалните правила, доколкото вече е образувано със съставянето на протокола за оглед, а заповедта за задържането за 24 часа е с дата 27.08.2021 г. (очевидно поправката на датата е техническа грешка с оглед хронологията на събитията, започнали в късните часове на 26.08.21 г. и продължили в ранните на 27.08.2021 г. (Д. е бил отведен от дома си в 01:30 часа). В този аспект заповедта за задържане по чл.72 от ЗМВР съвсем правилно е издадена с дата 27.08.21 г., респ. същата се намира в ДП на л.9 и доводите в тази насока са неоснователни. Последващото отделяне на материали във връзка с данните за повреждане на велосипеда на св. К. не се отразява по никакъв начин на законосъобразността на проведените до този момент действия.

В този аспект и във връзка с доводите на защитата за незаконосъобразност на задържането на Д., което било в противоречие с разпоредбите на 142, ал.1, т.1 от ЗМВР следва се отбележи следното: Съгласно цитираната разпоредба полицейските служители са държавни служители. Разследването спрямо тях се извършва от следователи съгласно чл.194, ал.1, т.2 НПК. Действително качеството на Д. като полицейски служител е било известно в началото на разследването; но на този ранен етап от производството не е била възможна преценката на обстоятелствата, определящи компетентността на разследващия орган. При пристигането на разследващите органи не са били установени достатъчно данни, сочещи на извод, че извършването на противоправно деяние е осъществено от лице, попадащо в кръга на лицата по чл.194, ал.1, т.2 НПК (при положение, че органите на властта са се озовали на сигнал да нарушение на обществения ред и в хода на установяване на самоличността на лицето са извършени част от противоправните действия, предмет на настоящето деяние). Материалната компетентност на органите по разследването в началния етап на разследването е била невъзможно да се определи, като до този момент при условията на чл. 212, ал. 2 НПК усилията са били насочени към събирането и запазване на доказателства в условията на неотложност.

На 27.08.2021 г. вече действията са били извършени от компетентен орган- следовател. За такъв в 12:07 часа (чрез системата за случайно разпределение) е определен К.К. – с основание „по дежурство“. Същият е извършил разпит на св. П. на 27.08.21 г., копие от който е приложен към искането на прокурора за одобрение на претърсването по чл.161, ал.2 по ЧНД № 958/21 г. на КнРС. Действително, този разпит е извършен два часа преди часа, фигуриращ в протокола за разпределение на следовател К., но това не го опорочава, в каквато насока са доводите в жалба, доколкото следователят е извършил това действие в съответствие с предварително определен график за това, което не е в нарушение на чл.9 от ЗСВ. В този аспект не може да се приеме тезата за негодност на протокола за претърсване от 27.08.2021 г., доколкото същият е съставен и впоследствие- одобрен в съответствие с процесуалните правила на чл.161, ал.2 НПК. А към момента на извършване на това действие в 14, 05 ч. претърсването е осъществено от компетентен следовател и представен от прокурор от КнРП пред КнРС за

одобрение в установения в разпоредбата 24 часов срок. Приложението на протокол за разпит от същата дата на св. П. към искането на прокурора е свидетелство единствено за неотложността на случая, но не е част от фактическия състав на разп. на чл.161, ал.2 НПК.

Независимо, че настоящата инстанция изцяло се солидаризира с оценката на доказателствата, извършени от първоинстанционния съд, с оглед сторените в жалбата подробни доводи, следва да даде и самостоятелен отговор на същите. Не се споделя довода за необоснованост на извода относно лицето, блъскало по вратата на В.. Показанията на св.К. и В. са напълно единни и последователни по посока на това- че това е бил техния съсед П., живеещ на втория етаж. Позоваването на СТЕ от запис на тел.112 е некоректно, тъй като св.В. изрично е посочила в този разговор, че това е съседа ѝ от втория етаж; като е уточнила при разпита си в с.з. че лични отношения с него няма, а го знае от други съседни (което е съвсем естествено с оглед наличните данни, че той не е обитавал постоянно този апартамент). Св.К. го е познавала добре и също е установила неговата самоличност, поглеждайки през шпионката на вратата. Свидетелките са последователни по отношение на неговите действия- блъскане, тропане, искане за отравяне на вратата, викане на багер, заплахи за влизане вътре в апартамента, заплашителен тон. Твърдението за липсата на конкретизация на естеството на обидните думи и заплахи от страна на св. К. и В. също е неоснователно, доколкото в с.з. В. е изрично е посочила, че Д. е искал за вика багер и да влиза в жилището ѝ. В крайна сметка всяка от свидетелките е възприела поведението на Д. като заплашително съобразно личните си възприятия и съобразно развитието на неочакваната ситуация; в този аспект акцента на защитата за липсата на пълен идентитет в показанията им е неоснователен.

На липсата на очевидци на изхвърлянето на велосидепа веднага след това се придава значение, каквото то не притежава, доколкото св.В. е категорична, че е чула шума непосредствено след като е предложила да премести колата си и веднага след това, поглеждайки през прозореца е видяла изхвърления си велосипед, което несъмнено представлява продължение на развилата си ситуация до този момент. Не се споделя и довода за незаконосъобразността на действията на св. П.- служител на РДГП, който несъмнено е бил извикан от колегите си- полицейски служители с цел да обуздаят поведението на техен колега- пиян полицай, с неадекватно поведение под въздействието на алкохол и държащ в себе си огнестрелно оръжие (причините, поради които същият не е бил задържан още в момента на слизането си при патрулния автомобил не са известни за съда и няма да бъдат коментирани). Отхвърля се и довода за наличие на съществено противоречие в показанията на полицейските служители, възприели последващото поведение на Д. след слизането от петия етаж. Св. П. и Г. са категорични и са възприели лично, че при слизането си той е отворил вратата и е насочил пистолета към тях, който е щракнал, а този шум е бил чул и от св. П., който се е движел пръв и вече е бил подминал етаж на Д.. В тази насока показанията на тези свидетели са напълно логични, последователни и взаимно подкрепящи се, поради което се отхвърлят доводите за необходимостта от тяхното изключване като недостовърни. Същевременно несъмнено с процесния пистолет не е бил произведен изстрел, но в случая са важни

самите фактически действия на Д.- държането на законно оръжие, годно да произведе изстрели, насочването му в пияно състояние (което състояние е установено и от неговото обаждане към тел.112 в към 22: 30 ч., имащо очевидно несвързан характер) към полицейски служители, чиято проверка е пречатствал. Същевременно на техническото състояние на въпросния пистолет защитата придава значение, каквото то не притежава (при извършените СБЕ е установено, че бутона за освобождаване на пълнителя сработва, но пълнителя не може да бъде изваден от ръкохватката на пистолета). Вещите лица са категорични, че в това състояние с този пистолет е възможно да се произвеждат единични изстрели. В крайна сметка възприелите поведението на Д. лица са видели пистолет, насочен срещу тях и са чули щракане, което действие несъмнено е предизвикало и необходимостта от последващите им действия.

Настоящата инстанция се солидаризира с извода на КнРС, че деянието на подс. Д. осъществява от обективна и субективна страна фактическия състав на чл.325, ал.1 НК. За да е налице деяние по този текст, непристойните действия следва кумулативно да притежават два признака- да представляват грубо нарушаване на обществения ред и да изразяват явно неуважение към обществото. Това деяние има оценъчен характер от страна на законодателя, който сочи възможното разнообразие от действия, стига същите да са непристойни. Такова е всяко неприлично, безсрамно действие, което явно противоречи на възприетия морал. В настоящия случай според въззивния съдебен състав несъмнено осъществяват от Д. действия имат неприличен и безсрамен характер. Описаното по- горе поведение, което впрочем е продължило в рамките на няколко часа- тропане по врата на съсед, блъскане, отправяне на заплахи на висок тон, изхвърляне на велосипед, насочване на оръжие към полицейски служители с опити за възпроизвеждане на изстрел несъмнено е хулиганско по своята същност и е довело до чувство на възмущение сред присъстващите на инцидента лица- както собствениците на апартамента, така и сред присъстващите голям брой полицейски служители. Следва изрично да се посочи, че това поведение не е било провокирано по никакъв начин от св. К. и В., а било инспирирано несъмнено от употребеното от страна на Д. количество алкохол и от паркирането на автомобила на св. В. на обществено място пред блока (последното действие в никакъв случай няма укорим характер, доколкото тези места имат обществен характер и се ползват от живущите в блока). Съдържанието на неговите действия е от такова естество, че не може в никакъв случай да се приеме, че мотива му е бил продиктуван от предизвикателно или агресивно поведение на В. и Ксотадинова, напротив той е инспириран от чувство за превъзходство поради естеството на заеманата от него длъжност, безнаказаност и арогантност.

Тези действия на подсъдимия, освен че са в грубо нарушение на обществения ред, представляват и явно неуважение към обществото, т.е. налице е вторият кумулативен признак от фактическия състав на чл. 325, ал.1 НК. Такова е налице, когато чрез действията си деецът изразява открито висока степен на неуважение към личността. Безспорно посоченото по- горе поведение представлява ярка демонстрация и висока степен на незачитане както на личността на лица- съседи, с чието поведение не бил съгласен, така е израз на неуважение към изпълняващите служебните си задължения

полицейски служители, така и на установения ред и морал. Това поведение на Д. е скандализиращо и възмутително; то е израз и на пренебрежение към реда и общественото спокойствие, доколкото същият е извършил посочените действия в сграда, обитавана от много граждани, в късните часове на деня, което несъмнено е смутило обществения ред. Тези действия са продиктувани от самонадеяно отричане на достойнството на нормалните индивиди и от поставяне на собственото его над съществуващите социални норми на поведение.

От субективна страна деянието е извършено при пряк умисъл. Следва да се подчертае, че субективната страна на престъплението не се определя само от мотива или целта на дееца, а от съдържанието на умисъла. Д. е съзнавал общественоопасния характер на деянието- неговата противоправност, запретеност и наказуемост. Съзнавал е общественоопасните последици, които деянието причинява в обективната действителност и желал тяхното настъпване, искайки негативния резултат. Той е съзнавал хулиганския характер на извършените от него действия и независимо от това е направил всичко възможно за постигане на престъпния резултат. В този аспект доводите за липса на фактическия състав на чл.325 НК са неоснователни.

При определяне вида и размера на наказанието КнРС обосновава е съобразил всички обстоятелства, обуславящи наказателната отговорност на подсъдимия- степента на обществена опасност на деянието е висока, доколкото са засегнати обществени отношения, свързани с обществения ред и спокойствие. Степента на обществена опасност на самия подсъдим е ниска предвид чистото му съдебно минало. В случая спрямо същия са налице условията на чл. 78а от НК- за умишленото престъпление по чл.325, ал.1 НК законът предвижда наказание лишаване от свобода за срок до 2 години или проба, същият не е осъждан за престъпление от общ характер, не е освобождаван от наказателна отговорност по реда на глава VIII, раздел IV от НК и от деянието не се причинени имуществени вреди. С оглед наличието на предпоставките, визирани в тази разпоредба, разпоредбата на чл.78а от НК правилно е приложена спрямо подс. Д., като същият е освободен от наказателна отговорност и му е наложено административно наказание „глоба” в полза на държавата.

При определяне размера на глобата обаче настоящата инстанция счита, че КнРС неправилно е определил същата в минимално предвидения в закона размер от 1 000 лева. В случая при определянето ѝ не са взети предвид следните обстоятелства: Д. е бил полицейски служител, направил е опит да осуети полицейска проверка и е пречатвал изпълнението на служебните задължения на свои колеги, респ. е употреби не по предназначение свое оръжие, като по този начин е демонстрирал пълно незачитане към установените обществени норми. Употребата на алкохол в случая не представлява смекчаващо обстоятелство, а напротив- утежнява неговите действия с оглед възможността за възникване на непредотвратими последици. Липсата на протест в частта на наложеното наказание обаче пречатства възможността на настоящата инстанция да увеличи размера на наложеното административно наказание, поради което същата следва да се потвърди.

Ето защо постановеното решение на Кюстендилския районен съд

следва да потвърди изцяло като правилно и законосъобразно.

По тези съображения и на осн. чл. 314 НПК, вр. чл.334 т.6 НПК вр. чл.338 НПК, окръжният съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло решение № 211/17.07.2023 г. на Кюстендилския районен съд по АНД № 1397/2022 г. по описа на същия съд.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____